

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.388/2014/5.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Szabó János Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Sebestyén Zsolt ügyvéd által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Szombathelyi Törvényszéken 20.G.40.066/2012. számon indult és a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.178/2013/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 190.500 (egyszázkilencvenezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 1.768.900 (egymillió-hétszázhatvannyolcezer-kilencszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából lényeges tényállás szerint a peres felek között 2011. október 14-én engedményezési szerződés jött létre, amely alapján a felperes az S 2000 Zrt-vel szemben őt megillető 17.689.917 Ft-os számlakövetelést ellenérték nélkül az alperesre engedményezte. E megállapodás létrejöttékor az alperes tisztában volt azzal, hogy a felperes fizetéseképtelenségi helyzetben van.

2011. október 27-én a Vas Megyei Bíróság közzétette, hogy a 2011. augusztus 23-án jogerőre emelkedett végzésével a felperes mint adós

felszámolását főeljárásként elrendelte.

A felperes módosított keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 40. § (1) bekezdés a)-c) pontjai alapján az engedményezési szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a megjelölt kereseti jogcímek tekintetében a törvényi feltételek nem állnak fenn. Előadta, az engedményezés a felperessel kötött megbízási szerződésből eredő elszámolás biztosítására jött létre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a perbeli engedményezési szerződés érvénytelenségét megállapította. Megítélése szerint a felperes bizonyította a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjában írt mindhárom konjunktív feltétel megvalósulását, keresete ez okból alapos.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel kifejtette: az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a peres felek között létrejött az engedményezési szerződés. A Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételek közül nem találta azonban megállapíthatónak azt, hogy az alperes a felperes hitelezője. Az engedményezési szerződés érvénytelenségét ezért a hivatkozott jogszabályi rendelkezés alapján nem látta bizonyítottnak.

Mivel a perbeli engedményezési szerződés megkötésére ellenérték nélkül, azaz ingyenesen került sor, a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja alapján is vizsgálta az érvénytelenség megállapításának feltételeit. Úgy ítélte, hogy e jogcímen a kereset alapos, az elsőfokú bíróság döntése érdemben helytálló volt.

A felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és keresetet elutasító határozat meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjába ütközik, tekintettel arra, hogy a perbeli jogügylet nem volt ingyenes. Az engedményezés alapján behajtott összeggel ugyanis az alperesnek a felperes felé el kellett számolnia, azt a felperes tevékenységének finanszírozására kellett volna fordítania. Állította, ingyenesség - a behajtott összeggel való elszámolási kötelezettségre tekintettel - az alperes részéről állt fenn.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt az abban hivatkozott indokok alapján nem találta

jogsabálysértőnek.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján azt kellett vizsgálni, hogy a másodfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította-e meg a perbeli engedményezési szerződés ingyenességét és ezáltal annak a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja szerinti érvénytelenségét.

A Kúria több eseti döntésében (BH.2012.179., 2013.126., 2002.29) kifejtette, hogy a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének nincs helye. A BH.2013.119 számú eseti döntés azt is tartalmazza, a bizonyítékok felülmérlegelésére az sem adhat okot, ha az egyes bizonyítékoktól eltérő következtetés is levonható lett volna.

Nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek az minősül, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni.

Az alperes állításával ellentétben, a kizárólag általa aláírt megbízási szerződés, a felperes egykori ügyvezetőjének és az alperesi ügyvezetőnek ellentmondásos vallomása alapján kétséget kizáróan nem volt megállapítható, hogy a perbeli engedményezésre ellenszolgáltatás fejében került sor.

A másodfokú bíróság ezért a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése nélkül következtetett a felperes által, a Cstv. 40. § (1) bekezdés b.) pontja alapján támadott szerződés ingyenességére.

A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet az alperes által hivatkozott indokok alapján nem találta jogsabálysértőnek. Azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján ezért hatályában fenntartotta.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes jogi képviselőjének munkadíjából álló felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Ennek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése értelmében a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan, a 4/A. § (1) bekezdése értelmében, általános forgalmi adóval növelten határozta meg. Az alperes, az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése alapján köteles - külön felhívásra - az államnak megfizetni.

Budapest, 2015. május 26.

Dr.Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr.Osztovits
András sk. előadó bíró, Dr.Vezekényi Ursula sk. bíró